

1 July 1960

КГБ призналося до вбивства С. Бандери

Під такою заголовком появилася в останньому числі "Шляху Леніна" інформаційна стаття, яка кидатиме понуре світло на московські шпигунські дії у світі, зокрема в Німеччині, і яка одне за іншим вказує на протиправні дії КГБ у справі москво-шпигунської інфільтрації (проникання) українського політичного і громадського, а навіть церковного життя. Атрофія чуності й обережності пішла у нас так далеко, що московському агенту шпигунів чи душегубові вистало не вийти кілька гуррапатріотичних фраз, чи заговорити про чистоту прагматичної війни у шпигунстві, а навіть про закриття сабе справжнє, зловмисне обличчя. На жаль, українська слабкість і москвовірність у політичних і громадських справах (у відношенні до переславної, навіть обережності у приватних справах) — не знаходить паралелі в жодному іншому суспільстві.

З метою услагоднювання наших нахилів до слабкості, легкодушності і готюкості куди на шпигунку гуррапатріотичних фраз навіть на сабе до збірної і одиначної загибелі переларкувалося і згадки на вступі статтю. Редакція "Дзеркала".

Московська преса широким розголосом провела про викриття шпигунської інфільтрації в Україні, а також про вбивство С. Бандери на території Закарпаття. Однак досі німецька преса не повідомляла про те, що полковник КГБ Черволий А. С. який в хорі Вільгельма виступав під армієюм "Метрешко" у розмові з Костянтиним Капустянським, колишнім співробітником КГБ, для підтвердження своєї справи на Заході заявив, що вбивство С. Бандери виконали агенти КГБ. При цьому з уст Червоного вийшли слова погрози на адресу ще

двох членів ЗЧ ОУН, мовляв, їм також не треба боятися, бо вони в них теж на черзі.

Хто такий Костянтин Капустянський? Костянтин Капустянський, за фахом агроном, уродженець Кременецької області, свою співпрацю з організацією МГБ і пізніше КГБ почав у половині 1944 р. Капустянського, колишнього члена ОУН Мельника, який у 1943 році повивався через свого проводника С. з військом УПА, де виконував функції господарника у армії "Крука", совєтська окупаційна армія захопила у лютий в березні 1944 року.

22 березня 1944 р. Капустянського та його 2-х друзів, які втекли вже переодягнутися в шпигунську одягу, захоплюють більшовики в селі Мала Білка. Він зблудується до Комісії воєнкомату в Ламівлях, звідки його під час його ескортою разом з іншими перевозять через Пилипів до міста Борин, Голубська, де його призначають до 257 стрілецького полку. Тут він зустрічає дуже багато своїх друзів, ще із півлілля. Дня 7 травня 1944 року відбулася присяга, а з травня почалися вбивати тих воїнів, які походили з Західної України. Додатково дали собі обіцянку "Смерть у Конурозі", до чого ввійшли "Смерть" — "Смерть шпигунам", створили прізвище вбивць, пізніше включений в МГБ.

Він знову в Бориславі, де почався заповнятися членами українського національного підпілля, присяги смерті і на 25 років колективна страза масовим вбивством. Дня 10 травня 1944 р. відкинувся на допит Капустянського. Капустянський у Петро Кузнецов, який перебував допит, вказав на вступі заявив Капустянському, що його діяльність, як управителя філярку (Закінчення на стор. 3)

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCES METHODS EXEMPTION 3826
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2004 2006

КГБ призначено до вбивства С. Бандери

(Докичення)

Дня 1 травня 1952 р. Капустинський вернувся у Берлін, чим дуже зрадів майор Александер Петрович. Капустинського призначено у відпорядженні МГБ у Мюнхені, після чого він влітає знову в Західню Німеччину з даними завданнями щодо згаданого уже діяча з УНР-ів. Обробка цієї справи тривала довгий час і не давала успіху, що його собі бажало МГБ. Також інші справи не викликали задоволення внаслідок дезінспірації. З уваги на ці неважкі, Капустинського відкликано в березні 1953 р. із Західної Німеччини і відправлено до Кременчука. Подорож його викликано до Києва, де йому довелося з'явитися не дуже то приємний звіт перед високими офіцерами МГБ із своєї діяльності на Заході. Після шкідливості Капустинського передано в Кременчук, а в серпні 1953 р. до Луцька. Тут він втримує контакти з начальником обласного управління МГБ Рабінцевим. У місяці жовтні 1953 р. Капустинського висилкають у Москву і дають завдання знову поїхати в Західню Німеччину. З місяці січня 1954 р. він відлітає вересом до Східного Німеччини, а пізніше пересідає до Нюрнбергу в Західній Німеччині. Цим разом Капустинський мав завдання навізати контакт з бачим своїм давнім знайомим, який за даними МГБ став би працювати в американській розвідці. Довге підставлення за цю завданням забрало Капустинському багато часу і грошей, та довгожданого все одно йому не сталося. Цього справою керував полковник Захаров із Москви, який приїхав до Східного Берліну разом з Капустинським.

В квітні 1954 р. Захаров від-

пустий Капустинського до Луцька, де він влаштувався на старозавданій праці. Тут він спокійно, не одержуючи жодних доручень, немов би МГБ за нього вже забув. Життя будище хату. Хоч першоп важку операцію і звертався про допомогу до МГБ, йому навіщо не відповіли. Ізловив в серпні 1955 р. до нього звернувся знову Рабінцевий цю справу, а в листопаді цього ж року йому доручено влітати в Західню Німеччину з іншими для МГБ дуже важливими справами. Цією справою завідувати у Львові майор МГБ Лозницький Дмитро Данилович, що з ним Капустинський був у постійному контакті. В грудні 1955 року Капустинський опинився вже у Львові, де спільно з Лозницьким приготували матеріял, що був йому потрібний для виконання його завдань в Мюнхені. Після зібрання цього матеріялу Капустинський влітає 15 грудня зі Львова у Москву, а пізніше прибув у Східний Берлін. Тут зустрів його КГБ-іст О. А. Максименко, який вручив йому документи на аріванце майорів. Тут же та забезпечив грошима. Дня 4 липня 1956 р. Капустинський розмовляється з координатором КГБ О. П. Ткачевим на його доручення навізати в Мюнхені 7 січня, КГБ було вобре поінформовано про ці завдання і хотіло декого з цієї групи використати для своїх цілей. Завданням Капустинського цього разу було навізати контакт з однією людиною, який у час виконання "дійства" від 34 ОУН. Згідно з дорученням, Капустинський 7 січня, на Рівно, влітає згадану родину, передаючи їй привіт від родини з Галичини.

(Замічується на стор. 3)

КГБ признало: до вбивства С. Бандери

(Закінчення зі стор. 2)

Вітак Капустинський вернувся до Карльсборсту 15 січня, тут він зустрівся в полковникові Ткаченком, причому був присутній помічник КГБ Червоний Антон Федорович з Києва, що його владали спецом до ліній боротьби з українським визвольним рухом. Було вирішено, що 20 січня Капустинський виїде до Луцька, а 7. 2. зголосився у Львові у Ларк Червоного, щоб обговорити всі подробиці виїзду згаданій мюнхенській справі. У Львові почалася підготовка до другої поїздки Капустинського в Мюнхен.

Дня 7 лютого 1956 р. Капустинський виїхав зі Львова до Станього Бердну, де разом з С. П. Ткаченком виготовили план поїздки до Мюнхену. Дня 6 березня Капустинський з'явився вже в Мюнхені. Тут він приставив до виконання своїх обов'язків, проте як цього можна було сподіватися, за тим разом був арештований американською поліцією С. П. Не дивлячись на це, слідує з С. П. Капустинського не дає нідеж поліції, а виступивши в суд за судані його на 15 місяців тюремного ув'язнення в коментарі ССРР. Після виходу з тюрми Капустинському випала охота вернутися до ССРР і він залишається жити в Західній Німеччині, в місті Вальд-Зі-Ріберат. Звідси він переїждить на провінцію Кельн, заводивачись, що тут перспективніше виступити під кроважної машини КГБ. Це його сподівання не сповнилося. Уже 20 жовтня 1959 р. під час поїздки з провінції Кельн незнайомий чоловік повідомив його на автобусній зупинці, що з ним хоче побачитися злочинний агент з Києва. Він поспішив згодуватися в готель „Ганза“ у Штутгарті, де в той час перебував член Кітського ансамблю Нірланди. Дня 24 жовтня Капустинський зголосився у керівника ансамблю, назвав своє прізвище і з'явився серед членів ансамблю має бути. Його знайомий, який доче з ним поговорити, Кервінган ансамблю попросив Капустинського зайти на другий поверх о 11-й годині, коли він прийшов наступного дня на означену годину, то перед готелем зустрів керівника ансамблю в товаристві свого колишнього шефа КГБ з Києва, Львова і Карльсборсту, ім'я Червоного Антона Федоровича. Привітавшись з ним збор знайомий Червоний пере-

дому привіт від усіх знайомих товаришів з Москви і Києва й уможливив зустрітися для обговорення всіх справ в готелі „Ганза“ год. 0.30 вночі.

Під час цієї нічної зустрічі, Червоний зраз же на початку розмови сказав Капустинському таке: „Ви певно думали, що ми не маємо на Заході СРСР і можливості провезти яесь діло. Бачите, як наші товариші змагали Бандеру робота чиста, так що кобар носа не підточить“. „То правда, що робота чиста“, відповів Капустинський, „але всі знають, що це робота КГБ, тільки безсмертність не можуть“. Червоний хитро поинхався і додав: „Ви можете поїхати в Мюнхен та присутіати, що про що справу говорять бандерівці“. (Тим чиним він назвав прізвище декількох осіб). Коли Капустинський запитав, що тепер дуже небезпечно і він не має охоти з'являтися цим ділом, до може не вернутися додому, Червоний відповів: „Це правда, але ви їх дуже не бійтеся, бо К. і М. стоять у нас на черзі за Степаном, але два тижня раніше різним способом добується, що вони будуть про справу вбивства, а змагати завжди є час“.

В подальшій розмові Червоний цікавився справою заарештування

Капустинського, як виглядало спільство та перебування у тюрмі. В кінці розмови, яка тривала до 3-ої години ранку, Червоний заявив, що для дальшої співпраці КГБ сконтактує Капустинського. Тимні уповноваженні на східній Німеччині в Бонні, де йому самому не доведеться зустрітись з Капустинським. Не минуло багато часу, як 30. 12. 1959 р. відіслав Капустинського в його помешканні советський аташе Н. С. Левков і дав йому по-киї КГБ виконавати одне завдання у Норсберзі. На наступній зустрічі Капустинський мав про це повіттувати. Того ж дня вони домовилися про дальші свої зустрічі.

Дня 22 квітня 1960 р. о 13-й годині відіслав Капустинського знову Левков у його помешканні і запропонував йому прийти 26 квітня до Бонні, біля Бонну, де він чекатиме на нього і відведе його на дельові. З 1956 року Кельн-Вогт, Капустинський провінен відлігати в Берлін-Тельдегоф, де при його йому входило буде на нього чекати до 12-годинних Карльсборсту. З цього приводу він має обговорити всі справи про свою дальню співпрацю з КГБ на терені Західної Німеччини.

Цим разом Капустинський переборює страх і, щоб раа змагати зобується змагати КГБ та відітати з цього білля, згодився провиступити в організації безпекти біля Карльсборсту і його співпрацює ним ідеє на сторінках востанній дікої преси.

27